

зидъ къмъ р. Перловецъ. Тукъ сега имаше прѣдстави-
тели на българската фауна: около рѣшетката се раз-
хождаха 2—3 едри вѣлка, а другъ спѣше изтегнатъ на
нечиститѣ влажни плочи. И тукъ имаше събрани хора.

Дѣдо Генко изведнажъ позна вѣлцитѣ, пакъ про-
говори:

— Брей пакостници, защо сте се и вий тукъ до-
пилѣли? Нѣма овци да давите, а? Жй-тѣй, сега кроту-
вайте, да ви дойде акжлѣтъ въ глава!.. Ама, санкимъ,
и тукъ не ви е дигъ злѣ: хранятъ ви наготово, гоятъ
ви на корито и метатъ ви отгорѣ. Ами защо пъкъ и
тия тукъ сж запрѣни? — попита дѣдо Генко единъ
непознатъ посѣтителъ — само да хабятъ храната! Да
ги гледатъ хората, а? Чункимъ по селата не сж викнали
хората аманъ отъ тѣхъ?!.. Много пакостъ правятъ.
Нѣкои прости бабички и празници за тѣхъ вардятъ.

Вѣлцитѣ продължаха да се разхождатъ и отъ
врѣме на врѣме хвърляха сѣкашъ прѣзрителенъ погледъ
върху неканенитѣ гости и като да казваха: „Приказвай
си колкото щешъ, глупаво старче, малко ни е грижа!“..

— Лоша гадъ! подхвана дѣдо Генко и се обърна
къмъ събранитѣ тукъ зрители. Една година ми измо-
риха 17 овци и 10 шилета. Издебнали овчаря и куче-
тата, вмѣкнули се прѣзъ тъмната нощъ въ агъла и на-
правили да рма-данъ. Да земе една овца и да бѣга,
нейсе не, — халалъ да му е! — ами, проклетото и лакомо
животно, гледа колкото може повече да издави. Другъ пжтъ
изядоха едга моя крава съ телето заедно. Отбила се нѣгдѣ
въ гората отъ другитѣ и — свършено! Каква хубава пакъ
и млѣчна крава бѣше!.. Миналата зима по срѣдъ нощъ
бѣше влѣзълъ единъ вѣлкъ въ една къща край село. Убиха
го съ пушка. Въ шкембето му намѣриха трѣски отъ сухо
дърво, дѣто гризаль. Какво ще прави?!.. Гладъ! Той
му изяде главата. Прѣди двѣ години на нашия кумецъ
изядоха магаренцето. Бѣше прѣзъ есенъта. „Куме, кай, тѣй
и тѣй нѣма какво да се прави, дай единъ алтжнъ и азъ
имамъ нѣкой и другъ грошъ, да купя едно магаре да
карамъ дърва, та да изкарамъ нѣщо и за тебе, и за
мене!“ И азъ го послушахъ: дамъ алтжнъ и купи магаре
отъ Ибряма циганинтъ. И какво хубаво бѣше ваджи-